

Елин Пелин
Чичо Пейо

Качил се чичо Пейо на кобилата си и тръгнал за града. Пътят му минавал между градините и над главата му се надвесвали клони, отрупани с узрели череши.

Спрял кобилката си чичо Пейо, опрял краката на стремената, поизправил се малко и почнал да бере. Бере, яде, бере, яде и си мисли:

„Както съм сега, да има някой да каже на кобилката: «дий!» – ще падна да се пребия.“

Както си мислил чичо Пейо, тъй, без да иска, изплеснал му се езикът и казал:

– Дий!

Кобилката тръгнала и чичо Пейо се намерил на земята.

КРАЙ

© 1908 Елин Пелин

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5602>]